

Sygn. akt II KZ 27/18

POSTANOWIENIE

Dnia 8 sierpnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie K. S., S. F. i J. F.,
uniewinnionych od czynów z art. 212 § 1 k.k. i art. 216 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 8 sierpnia 2018 r.
zażalenia oskarżycielki prywatnej T. A. na zarządzenie Przewodniczącego IV
Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w P.. z dnia 12 lutego 2018
r., sygn. akt IV WKK ../18,
w przedmiocie odmowy przyjęcia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w Pi. z dnia
11 lipca 2017 r, sygn. IV Ka ../17,

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

K.S., S. F. i J. F. wyrokiem Sądu Rejonowego w R. z dnia 7 grudnia 2016 r.,
sygn. akt II K ../15, zostali uniewinnieni od zarzucanych im czynów z art. 212 § 1
k.k. i art. 216 § 1 k.k.

Orzeczenie to, po rozpoznaniu apelacji wniesionych przez pełnomocnika
oskarżycielki prywatnej oraz oskarżycielkę prywatną, został utrzymany w mocy
wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia 11 lipca 2017 r., sygn. akt IV Ka ../17.

Wyznaczony postanowieniem z dnia 16 sierpnia 2017 r. Sądu Okręgowego
w P. T. (k. 692), na wniosek oskarżycielki prywatnej, pełnomocnik z urzędu
stwierdził brak podstaw do wniesienia kasacji (k. 712).

W dniu 2 października 2017 r. oskarżycielce prywatnej doręczono pismo
zawierające pouczenie o możliwości wniesienia kasacji sporządzonej przez

pełnomocnika z wyboru w terminie 30 dni, liczonych od dnia następnego po dacie, w którym poinformowano oskarżycielkę o świadczeniu pełnomocnika z urzędu (k. 721).

W dniu 5 października 2017 r. oskarżycielka prywatna wniosła własnoręcznie sporządzoną kasację skierowaną bezpośrednio do Sądu Najwyższego.

Zarządzeniem z dnia 12 lutego 2018 r. Przewodniczący Wydziału IV Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w P., na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k., odmówił przyjęcia kasacji. W uzasadnieniu podniósł, że kasacja została sporządzona bez zachowania wymogów określonych w treści art. 526 § 2 k.p.k., przez co nie jest z mocy tego przepisu prawa procesowego dopuszczalna.

Zażalenie od tego zarządzenia wniosła oskarżycielka prywatna, wskazując na konieczność rozpoznania jej kasacji ze względu na zaistnienie podstaw do uwzględnienia tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Ponadto podniosła, iż skorzystała z pomocy prawnej pełnomocnika z wyboru, który – jak twierdzi skarżąca – choć miał zamiar wnieść kasację, to jednak tego nie uczynił. W konkluzji T. A. wniosła o uchylenie wydanego zarządzenia i przyjęcie kasacji do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie oskarżycielki prywatnej nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 526 § 2 k.p.k., jeżeli kasacja nie pochodzi od prokuratora lub innego podmiotu szczególnego w nim wymienionego, powinna być sporządzona

i podpisana przez obrońcę lub pełnomocnika będącego adwokatem albo radcą prawnym. Z treści wskazanego przepisu wynika, więc tzw. przymus adwokacko-radcowski. Niedopełnienie tego obowiązku, o czym oskarżycielka prywatna została pouczona pismem z dnia 28 września 2017 r. (k. 718), rodzi skutki zgodne z wydanym, przez Przewodniczącego IV Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w P..., zarządzeniem.

Okoliczność, że ani wyznaczony z urzędu pełnomocnik, ani pełnomocnik z wyboru nie spełnili pokładanych w nich przez oskarżycielkę prywatną oczekiwań i nie wnieśli kasacji, nie stanowi dostatecznej podstawy do uwzględnienia wniesionego zażalenia.

Z przytoczonych powodów orzeczono, jak na wstępie.

kc